

A puccsista udvari bolond

2023 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A Prigozsin-jelenség jó eséllyel kipukkadt.

A dolog már érlel?dött, de azért inkább csak a vágyvezérelt média hitt abban, hogy Jevgenyij Prigozsin felfordulást csinál. A Wagner-csoport egyre inkább elszabadult hajóágyúként viselked? vezet?je el?bb csak a populista

politikusokhoz vagy az udvari bolondokhoz hasonlóan kezdte el osztani a (fél)igazságot, majd végül el is hitte, hogy ? a kiválasztott, és el is indult igazságot tenni, hogy „megállítsa a gonoszt”, azaz olvasatában az orosz katonai vezetést. Ezt másképp úgy hívják, hogy katonai puccs, háborús körülmények között pedig hazaárulás. Úgy t?nik, hogy az orosz vezetés kicsit megkésve észlelte, hogy Prigozsin önértékelési zavarában mértéket vesztett, nélkülözhetetlennek gondolta magát, és már nemcsak dumál, trollkodik, hanem komolyan is gondolja, amit mond. Végül a Kreml lépett, mire a kétségbeesett Prigozsin mindent egy lapra feltéve elszabadult. Stier Gábor írása a Moszkvatér blogról.

Éjszaka van, s ami most Oroszországban történik, azzal kapcsolatban az a bölcsesség jut az eszembe, hogy a reggel mindig bölcsebb az esténél. De nézzük, amit eddig tudunk. A Wagner utóbbi id?ben egyre szabadszájúbb vezére önmagát is felül- vagy alul múlva még nap közben a sajtószolgálata által közzétett félórás videó üzenetben emelte a tétet a Szergej Sojgu védelmi miniszterrel és Valerij Geraszimov vezérkari f?nökkel vívott (szó)csatájában. Már a napokban is arról beszélt, hogy az orosz er?k rosszul állnak, és az ukránok jól haladnak el?re, és ha így megy tovább, akkor lassan már a Krím a tét.

Most pedig az egész különleges hadm?veletet megkérd?jelezte. Megjegyzem, ennél kevesebbért kaptak már néhányan Oroszországban 15 évi börtönt.

Mint fogalmazott, Ukrajna nem akarta megtámadni Oroszországot, és szó sem volt 2014 után népirtásról. A háborúra az oligarcháknak volt szüksége, akik már az elmúlt nyolc évben szétlopták a Donbasszt. Aztán szokása szerint féligazságokat durrogtatva szapulta a hadsereget, szidta a katonai vezetést. Sojgut pszichésen beteg embernek nevezte, akinek nem volt annyi vér a p…ban, hogy bevegye Kijevet, a háború pedig azért kell csak neki, hogy marsall lehessen. A legjobb harcosok ezrei vesztek oda a háború els? napjaiban, és az ? életük a lelkén szárad. Már rég befejez?dött volna a háború, ha három nap alatt megdöntik Zelenszkij rezsimjét, de a világ második legnagyobb hadserege lufiként pukkadt szét. S még folytathatnánk a szitokáradatot.

Ezután este jött a második videó, amelyben Prigozsin azzal vádolta a védelmi minisztert, hogy személyesen adott utasítást a Wagner tábora elleni támadásra, rengeteg a halott, és 25 ezer katonával elindul megállítani a gonoszt, és elsöpörnek mindenkit, akik az útjukba áll.

Kés?bb finomított, hogy nem a hadsereg és a katonák az ellenségei, nem is az állam vezet?i, hanem a b?nös katonai vezetés. Közben Prigozsin éjjel két órakor bejelentette, elindult az egységeivel Rosztov felé, ahol az ukrajnai különleges katonai m?veletek parancsnoksága van, és Sojgu elmenekült a városból, de a vonuló 25 ezres zsoldos sereget nem látta senki. Közben a rendvédelmi szerveket már készültségbe helyezték, Rosztov és Moszkva utcáin páncélozott harci járm?vek cirkáltak, Rosztovba különleges egységeket röpítettek, a Moszkva felé vezet? úton ellen?rz? pontokat állítottak fel. Életbe lépett az ilyen helyzetekre érvényes Er?d hadm?velet. Aztán a hajnali órákban a Donbassz fel?l vonuló Wagner egységei – nem 25, hanem mintegy 4 ezren – bevonultak a Don melletti Rosztovba út közben állítólag lel?tték egy vagy két helikopterüket, míg más források szerint ?k l?ttek le két helikoptert, és körülvették a Déli Hadseregcsoport stábjának épületét.

Prigozsin szerint útközben nem ütköztek ellenállásba, a hadsereg 60 tagja állt át hozzájuk. De kés?bb olyan hírek is érkeztek, hogy egyre több wagneros látja kilátástalannak a helyzetet. A Wagner ellen?rzése alá vonta a város katonai rendeltetés? épületeit, Prigozsin kijelentette, hogy az épületben a munka folyamatosságát biztosítja, és azt követelte, hogy a hadsereg vezetése a Déli Hadseregcsoport stábjának központjában üljön le vele tárgyalni. A vezérkeri f?nök helyettese és az egyik miniszter-helyettes ezt meg is tette. A hadsereg közleménye szerint az ukránok a helyzetet kihasználva támadásra készülnek a bahmuti/artyomovszki szárnyakon.

Az FSZB (Szövetségi Biztonsági Szolgálat) el?bb katonai puccsra felhívásnak, majd államcsíny kísérletnek min?sítette a történteket.

Hasonló vádat fogalmazott meg az ügyészség is, és nem sokkal éjfél után fegyveres lázadás miatt emelt vádat Prigozsin ellen. A Prigozsinnal állítólag jó viszonyt ápoló Szergej Szurovikin hadseregtábornok az FSZB-hez hasonlóan felszólította a wagnerosokat, hogy ne teljesítsenek államellenes parancsot, ne játsszanak az ellenség kezére, és térjenek vissza a körleteikbe, és békés úton rendezzék a nézeteltéréseiket. Reggel az FSZB házkutatást tartott a Wagner szentpétervári központjában, a hadsereg pedig a biztonságot garantálva tárgyalásokra szólította fel a wagnerosokat.

Putyin közben egész este hallgatott, csak Dmitrij Peszkov szóviv? szólalt meg, közölve, hogy az elnököt tájékoztatták a Prigozsin körül történtekr?l. Oroszország még reggel is a Kreml állásfoglalását várta. Végül Putyin

reggel 10 órakor rövid felhívással fordult az oroszokhoz, amelyben elismerte, hogy Rosztovban a helyzet nem egyszer?. A lázadás befejezésére szólította fel a megtévesztett wagnerosokat, a rendvédelmi szervezeteket pedig utasította a szervez?k semlegesítésére. Mint fogalmazott, a megnövekedett ambíciók vezettek idáig, és 1917 októberéhez hasonlítva árulásként, hátbeszúrásként értékelte a történteket. Megígérte a b?nösök azonnali megbüntetését, mert a széthúzás ilyen helyzetben megengedhetetlen és veszélyes.

Jevgenyij Prigozsin nevét Putyin a rövid beszédben egyszer sem említette. A beszéd után Prigozsin ismét jelentkezett, és közölte, hogy már sem az FSZB-nek, sem pedig Putyinnak nem engedelmeskedik. A lázadó Wagner-csoport egységei közben Rosztov megye után már Voronyezsnél vannak, ahol összecsaptak az orosz kormányer?kkel, és a konvojukat támadó helikopterekb?l hármat lel?ttek. Közben Ramzan Kadirov hitet tett Putyin mellett, elítélte az árulást, és az Ahmat egységei már Rosztovban vannak. A lázadók ugyanakkor 150 járm?vel tovább nyomulnak Moszkva felé, ahol reggel óta rendkívüli terrorellenes intézkedések vannak érvényben, kora délutánra pedig már elérték Lipeck megyét. A dönt? összecsapásra a moszkvai körgy?r?nél és Rosztovban kerülhet sor. Mert úgy t?nik, Prigozsin magától nem áll meg, teljesen elszabadult, de egyes források szerint egy ideje már készült a lázadásra, és rengeteg fegyvert és készpénzt halmoztak fel.

S miközben a bizánci udvarban a bojárok méregették egymást, a társadalom élte párhuzamos életét. Már csak azért is, mert a hivatalos média, de még a mindig jól értesült <vojenkorok> is hallgattak, amíg meg nem jelent az els? hivatalos közlemény.

A történtekkel kapcsolatban egyel?re több a kérdés, mint a válasz. Hogy csak néhányat említsünk, hol van Prigozsin és a 25 ezres serege? A Wagner vezérénél tényleg elgurult a gyógyszer, vagy nagyon is átgondoltan cselekedett, látta, hogy itt a vég, ki akarják vonni a játékból, és az utolsó szalmaszálba kapaszkodva el?re menekült? Avagy egy nagy játék zajlik, amelybe Prigozsin is be van avatva? Tényleg komolyan gondolta, hogy egy háború közepette megbuktathatja a katonai vezetést? Miért várt ki a Wagner megregulázásával ennyit a Kreml? Miért engedte idáig fajulni a dolgokat, mert ez már nem Prigozsin és a védelmi minisztérium viszályáról, hanem a hatalomról szól?

Azt szinte mindenki kizárja, hogy a hadsereg tényleg rakétacsapást mért volna a wagnerosokra.

Putyint ismerve ez kizárható, de ha mégis így lett volna, akkor el?bb logikusan magával Prigozsinnal számol le. Sokkal valószín?bbnek t?nik, hogy az egyébként tehetséges és jó politikai érzékkel bíró Prigozsin látta, hogy az id? ellene dolgozik. Az orosz hadsereg magára talált, nem esik-kel a fronton, és tanult a hibákból, így egyre kevésbé van a jöv?ben szükség a túlságosan autonómmá vált Wagner csoportra. Erre utalt az is, hogy Putyin nyilvánosan is Sojgu mellé állt a minisztérium és a Wagner között a betagozódással egyenl? szerz?dés körül dúló vitában. Az egy id? óta egyre pszichopatább tüneteket mutató Prigozsin inkább utolsó kétségbeesett lépésként fellázadt. Még az sem kizárt, hogy egyeztette ezt a lépést a nyugati és ukrán szervekkel.

Ne felejtsük el, a Pentagon-iratokból már kiderült, hogy van kapcsolata az ukrán katonai hírszerzéssel, és állítólag fel is ajánlotta a szolgálatait. Ez nem bizonyítható, az azonban egyre világosabb lehet az oroszok el?tt, hogy a féligazságokat puffogtató, az igazság harcosának szerepében tetszelg? Prigozsin tudatosan vagy csak a hatalomvágytól megszédülve és a Kreml láncáról végleg elszabadulva, de Oroszország ellen dolgozik.

Egy kérdés maradt, ki kit gy?z le, és ebben a játszmában a Wagnernek nem volt sok esélye.

A Kreml t?rte a meglehet?sen nagy autonómiát, s?t még a szabadszájúságot is, amíg úgy gondolta, hogy ez nem veszélyes a hatalomra, és a Wagner az állam érdekeit szolgálja. Meg hogyan is vette volna ki magát, ha a bahmuti h?st a Kreml csak úgy leveszi a sakktábláról. Ezért nem zárják ki egyesek azt sem, hogy ez az egész csak egy színjáték. Aztán már nem lehetett várni, hiszen Prigozsin kezdte elhinni, hogy politika tényez?, és ehhez a helyzethez bizonyos körülmények között – így a hadicserencse rosszra fordulásával – igazodhattak volna más er?csoportok is. Prigozsint és a Wagnert le kellett építeni. Úgy t?nik, a Wagner vezérének megtört a felível? karrierje. Túl messze ment, nem érezte a mértéket. Akár 12-20 évet is kaphat – azért nem biztos, mert egy kiskaput azért nyitva hagytak a számára, de eddig nem élt vele és nem határolódott el a neki tulajdonított kijelentésekt?l –, de politikai álmokat aligha dédelgethet.

Kérdés, hogy ráég-e Putyinra, hogy sokáig engedte futni, és ezzel kockáztatta az ország stabilitását. Az eliten belül most sokan fellélegezhetnek, Prigozsinnak ugyanis sok ellensége volt.

A Prigozsin-jelenség jó eséllyel kipukkadt. Most sokan elítélik, méghozzá joggal. Amit tett, az háborús helyzetben

megbocsáthatatlan. El kell azonban ismerni, hogy valamit tudott.

Kivételes tehetség volt, hogy idáig vitte. Aztán egy magasságot elérve megszédült, mert ennek elviseléséhez, kezeléséhez azért már nem volt elegend? intelligenciája. Ennek azonban már nincs jelent?sége. Amit Prigozsin tett, az hazaárulás. A legnehezebb helyzetben fordult szembe a saját hazájával. Elfelejtve Balabanov 1997-ben készült kultikus filmjének, a Fivérnek (Brat) az intelmét. A csecsen háborúból visszatér? Danyila Bagrov arra figyelmeztet, hogy az oroszok nem hagyják el a népüket a háborúban. Tegyük hozzá, még a nép nevében sem! A f? kérdés most az, hogy a Kreml milyen gyorsan és határozottan, er?t sugározva lesz úrrá a helyzeten. Ha gyorsan leveri Prigozsinék lázadását, akkor a hatalom meger?síti hazai pozícióit, és újult er?vel folytathatja a háborút. Ha nem, annak beláthatatlan következményei is lehetnek.

Az írás eredetileg a moszkvater.com*-on jelent meg.*

Stier Gábor - www.demokrata.hu

Ajánló